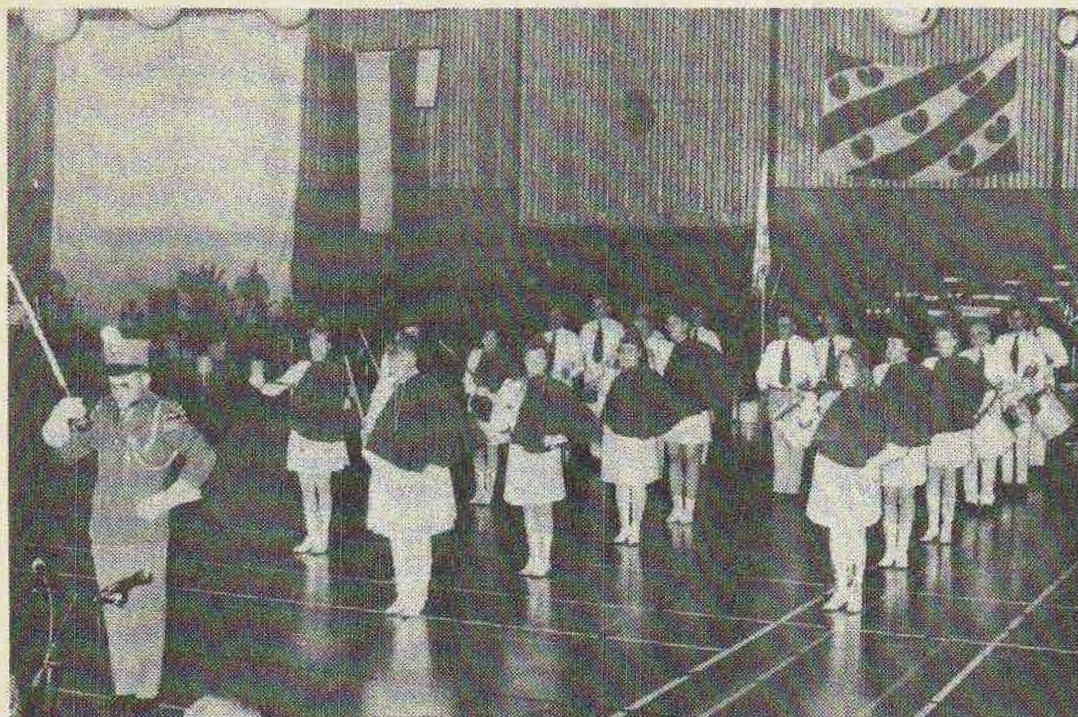

Zestigjarige geschiedenis centraal in 't schitterende vijfde Woudklankfestival

NOORDWOLDE - De zestigjarige muziekvereniging De Woudklank uit Noordwolde toonde zaterdagavond in een bijzonder sfeervolle sporthal De Duker in Noordwolde nog eens het belang aan van de amateuristische muziekbeoefening en een instituut als de Steekmuziekschool. Een meer dan volle hal - wat jammer dat deze niet vaker gebruikt wordt voor dit soort evenementen - aanschouwde een programma dat geheel in het teken stond van de activiteiten van die Woudklank parallel lopend bij een brok overgetelijke dorpsgeschiedenis.

Uren is er gezweet door vele vrijwilligers om een dergelijk mammoetprogramma in elkaar te krijgen, wat voor beloning is er dan mooier dan een staande ovatie aan het eind. De avond werd geopend door oudorp-somroeper Ekkelboom (Hans Gerlofsma, één van die fanatieke vrijwilligers) die met gong en toespraak stil stond bij de oprichtingsperiode. Een gesprek

in het oude - volledig als decor aanwezige - cafe in Zandhuizen (schilderwerk Klaasje Dam en Henny Le Duc) betekende de eerste aanzet tot de oprichting op 13-12-26 (later dit jaar volgt nog een receptie). Omdat er steeds tijdens de repetities destijds uitgerekend moest worden geveegd, vertrok men later naar het stofvrije Noordwolde zo vertelde het verhaal. De Woudklank is overigens nooit dorpsgebonden geweest.

Gravend in de historie werd stilgestaan bij de gondelvaart. De gondel 'Drie kleine kleuters' voer de hal binnen, terwijl het korps muziek (Strauss Walzer Potpourri) uit die periode (1954) speelde. En dan de oude majorettes (opgericht 9-2-64) en de oude drumband (1958) onder leiding van Gerrit Schnoor. Voor veel mensen was deze originele ontwikkeling het hoogtepunt van de avond. Voor de ogen van burgemeester J.H. Schurer werd verder een volledig uitvoering in de oude stijl opgevoerd, luisteren zonder show. Dat show element is door de grote inbreng van de groeiende schare majo-

rettes en minirettes een handelsmerk aan het worden voor die Woudklank (de hand van Ineke van der Schaaf). Voor hen lag het kleurrijke hoogtepunt tijdens Lantin' Dancin'. Een magnifieke Latijns-Amerikaanse show in eigen gemaakte kostuums riepen denkbeelden op van carnaval in Rio de Janeiro.

van de WVN mocht een eigen dorpsvlag van Noordwolde (ontwerp K.H. Stad, oud directeur Rietvlechtschool) hijsen met daarop de afbeelding van een Turkse Rotanknoop, bekend uit de vlechtwereld als een knoop zonder begin en eind en de naam Noordwolde. Daarmee heeft het dorp Noordwolde nu ook zijn eigen hoofdzakelijk geel-wit gestreepte (met bruine opdruk) dorpsvlag.

De emancipatie kwam bij de Woudklank pas in de zestiger jaren op gang toen Cathrien Vogelzang (nog steeds lid) als eerste vrouwelijk lid mocht meespelen. Vrouwen waren daarvoor ziek, zwak, misselijk en zwanger, misschien juist iets om niet te lang bij stil te staan. Ekkelboom en Titus de Boer maakten van het natuurlijk hoofdzakelijk muzikale programma een boeiend geheel. Mede door de fraaie verlichting de de geluidsregistratie van Radio Centraal.

Allerlei herinneringen aan vroeger werden muzikaal naar voren gebracht in combinatie met bijvoorbeeld de dia's, de grasbaanmotorraaces, (brullende motoren), Sinterklaas, wandeltochten en de plaatopname in 1961, maar ook het ophalen van bejaarden als men weer een tochtje met de bus had gemaakt. Als traditionele tractatie werd ditmaal kostekoeke aangeboden aan het publiek. Het Woudklankfestival onder regie van Niek van der Oord werd één van de grootste muzikale producties in haar veelzijdigheid die ooit in Weststellingwerf werd opgevoerd.

Ook het muziekkorps onder leiding van K. Nijdam onderscheidde zich weer in bijvoorbeeld een Elvis Presley selectie of Cees Leelings drumband in Fascinating Drums. Fascinerende herinneringen, die nog onvergetelijker werden door de door Andries Meyer op een grote wand geprojecteerde dia's. Noordwolde's rotanverleden werd ook niet vergeten. Een heuse tentoonstelling (met een hint naar het Trop plan) werd in de zaal ingericht, waar de hele avond het oude ambacht werd beoefend.

Voorzitster Joke Kranendonk

De Woudklank doet met zo'n festival beslist aan klantenbinding. Bovendien worden de mogelijkheden van de prachtige hal op die manier optimaal uitgebuit.

Twee jaar geleden ging De Woudklank ter gelegenheid van haar lustrumviering voor 't eerst naar De Duker. Toen al was het een klapper en het was een moeilijke opgave om die prestatie te evenaren. Dat gelukte zaterdagavond voor honderd procent. Voor het gevoel van de mensen op de tribune verliep het programma vrijwel vlekkeloos. Door de vele variaties in het programma kwam iedereen aan zijn trekken. Door gebruik van schijnwerpers werd de toch wat grote hal van meer sfeer voorzien en werd een optredende groep indringend dicht bij het publiek gebracht. Ook tijdens de „zwaardere” onderdelen bleef men geboeid betrokken bij het gebodene en gedroeg het publiek zich erg gedisciplineerd.

Voor het concert van het grote korps o.l.v. Nijdam was een podium gebouwd. Het korps bracht prettig klinkende stukken, ondermeer Indian Summer van Eric Ball, waarmee De Woudklank 14 jaar geleden een eerste prijs op een concours behaalde. De Paso Flamenco (bolero) van Kees Vlak maakte veel indruk. In de Sabeltanz kwamen de nieuwe xylofoons en lyra's prachtig tot hun recht.

Het jeugdorkest liet haar vorderingen horen o.l.v. Cees Leerling. Na de pauze begeleidde het jeugdorkest de minirettes in een hartveroverende potpourri van bekende kinderliedjes, die stuk voor stuk werden uitgebeeld.

De drumband is zo langzamerhand veel meer dan het woord doet vermoeden. Cees Leerling heeft er een zeer gevarieerd slagwerkorkest van gemaakt. Vooral in Can Can werden alle registers open gegooid en werd duidelijk gedemonstreerd hoe veelzijdig een drumband toch kan zijn.

De door Ineke van Dam geïnstrueerde majorettes en minirettes bleken opnieuw grote vorderingen te hebben gemaakt. De minirettes vertoonden met grote discipline hun straatnummers. De majorettes in hun nieuwe blauwe kostuums bleken zich tot een pittige showgroep te hebben opgewerkt. De hoge temperatuur in de hal speelde hun helaas parten, waardoor weleens een stok uit de koers raakte. De oefening met verlichte buttons in een pikdonkere zaal stal wederom de show.

Het laatste element in het door Titus de Boer deskundig gepresenteerde programma werd aangedragen door het Gemengd Koor Boijl o.l.v. Wilt Post. Als gebruikelijk zorgde het koor voor een gave inbreng, daarmee samen met De Woudklank onderstempelend dat de Oosthoek van Weststellingwerf op muzikaal gebied een respectabele naam heeft opgebouwd.

„Drie kleine kleutertjes”, vertederend uitgebeeld door de minirettes. „Waarover spraken zij?”